

хаву, който продаде себе си за да прави
което е лошо прѣдъ Господа, ^укакто го
26 подбуждаше Іезавель жена му. И направи
много мързости, като слѣдуваше идолы-
ти, ^и по всичко както правѣхъ Аморре-
ци-тѣ, които Господъ изгони отъ лице-то
на Израилевы-тѣ сынове.

27 И като чу Ахаавъ тѣзи думы, раздра-
дрехъ-тѣ си, и ^и тури врѣтище на снажж-
тище, и пости, и лѣжеше обвитъ въ врѣ-
тище, и ходѣше внимателно. И быде сло-
во Господне къмъ Иліїхъ Фесвиецъ-тѣ, и
29 рече: Видѣ ли какъ ся смири Ахаавъ
прѣдъ мене? Понеже ся смири прѣдъ ме-
не, не ща да докарамъ зло-то въ дни-тѣ
му: ^и въ дни-тѣ на сына му ще докарамъ
зло-то на домъ-тѣ му.

ГЛАВА 22.

1 И минжхъ ся три години безъ бой ме-
2 жду Сирій и Израиля. А въ третж-тѣ
годинъ ^аслѣзе Йосафатъ Йудинъ царь,
3 при Израилевъ-тѣ царь. И рече Израилевъ-
ый царь на рабы-тѣ си: Знаете ли че-
4 ^иРамоеь-галаадъ е нашъ, а нынѣ ^{*}небре-
жимъ да го земемъ отъ ржж-тѣ на Си-
5 рийский-тѣ царь? И рече на Йосафата: Дохожашъ ли съ мене на бой въ ^иРамоеь-
галаадъ? И рече Йосафатъ на Израи-
6 левъ-тѣ царь: ^аАЗЪ съмъ както ты, лю-
дие-тѣ ми както людие-тѣ ти, кони-тѣ ми
както кони-тѣ ти.

5 И рече Йосафатъ на Израилевъ-тѣ царь:
Допытайте ся, моліхъ, отъ слово-то Го-
6 сподне днесъ, И ^исъбра Израилевъ царь
пророци-тѣ, почти четыристотинъ мъ-
жжие, та имъ рече: Да идѫ ли противъ ^иРамоеь-
галаадъ на бой, или да не идѫ?
А тѣ рекохъ: Възлѣзъ, и Господъ ще го
прѣдаде въ ржж-тѣ на цара.

7 И рече ^иЙосафатъ: Нѣма ли тукъ още
единъ пророкъ Господенъ, да попытамъ
8 чрѣзъ него? И рече Израилевъ царь на
Йосафата: Има още единъ человекъ Михей,
сынъ на Йемлѣ, чрѣзъ когото можемъ
да попытамъ Господа; но азъ по
мразихъ; защото не пророчествува добро
за мене, но зло. И рече Йосафатъ: Нека
9 не говори царь-тѣ така. И повѣка Израи-
левъ царь единаго сконца, та рече: До-
10 вели скоро Михей сынъ-тѣ на Йемлѣ. А
Израилевъ царь и Йосафатъ Йудинъ царь
сѣдѣхъ, всякой на прѣстолъ-тѣ си, облѣ-
чени въ одежды, на открыто мѣсто при-
 входъ-тѣ на Самарийскж-тѣ портъ; и
всички-тѣ пророци пророкувахъ прѣдъ
11 тѣхъ. И Седекія сынъ-тѣ на Ханаанъ бѣ-

ше си направиъ желѣзни рогове: и ре-
че: Така говори Господъ: Съ тѣзи ще из-
бодещъ Сиріяни-тѣ, додѣ ги свршишъ.

12 И всички-тѣ пророци пророкувахъ така,
и казувахъ: Възлѣзъ въ ^иРамоеь-галаадъ,
и ще имашъ добъръ успѣхъ; защото Го-
сподъ ще го прѣдаде въ ржж-тѣ на цара.

13 А вѣститель-тѣ който отиде да повы-
ка Михей, говори му, и рече: Ето сега
думы-тѣ на пророци-тѣ изъ едни уста сѫ
добры за цара: моліхъ прочее и твоето
14 го отъ тѣхъ, и говори добро-то. А Михей
рече: Живъ Господъ, ^икоето ми рече Го-
сподъ, него ще говори.

15 И тѣй дойде при цара. И рече му царь-
тѣ: Михе, да идемъ ли въ ^иРамоеь-гала-
адъ на бой, или да не идемъ? А той му
отговори: Възлѣзъ, и ще имашъ добъръ
16 въ ржж-тѣ на цара. И рече му царь-
тѣ: До колко пажи ще тя заклѣвашъ да
ми не говоришъ друго освѣнь истинж-тѣ
17 въ име Господне? А той рече: Видѣхъ
всичкий Израиль ^ираспърснѣхъ по горы-
ти, като овцы които нѣматъ овчаръ. И
рече Господъ: Тѣ нѣматъ господарь: не-
ка ся вѣрихъ всякъ въ домъ-тѣ си съ
18 мири. И рече Израилевъ царь Йосафатъ: Не
рѣкохъ ли че не ще прорече добро
19 за мене, но зло? И Михей рече: Чуй про-
чее слово-то Господне. ^иВидѣхъ Господа
чѣ сѣди на прѣстолъ-тѣ си, ^ивсичко-то
небесно воинство че прѣстолъ около не-
20 го, отдесно му и отлѣво. И рече Господъ:
Кой ще прѣльсти Ахаава, за да възлѣзъ
и да падне въ ^иРамоеь-галаадъ? И единъ
21 рече така а другъ рече така. И излѣзъ
единъ духъ, та застанъ прѣдъ Господа, и
22 рече: Азъ ще го прѣльстѣ. И рече му
Господъ: Какъ? И рече: Ще излѣзжъ, и
щѣ бѫдѫ лъжливъ духъ въ уста-та на
всички-тѣ му пророци. И рече Господъ:
^иШе прѣльстии още и ще сполучишъ:
23 излѣзъ, та направи така. ^иСега прочее,
ето, Господъ тури духъ лъжливъ въ у-
ста-та на всички-тѣ тѣзи твои пророци,
но Господъ говори зло за тебе.

24 Тогазъ приближи Седекія съпѣтъ на
Ханаанъ, та плензъ Михей въ ланитж-
тѣ, и рече: ^иПрѣзъ кой пажъ прѣминъ
Духъ-тѣ Господенъ отъ мене, за да гово-
ри на тебе? И рече Михей: Ето, ще ви-
диши ^икойто день ще влезишъ изъ
клѣтъ въ клѣтъ за да ся укрърешъ.

25 И рече Израилевъ царь: Хванѣте Михей,
та го вѣрнѣте при Амона градскій-
тѣ князъ, и при Йоаса царскій-тѣ сынъ,

^у Гл. 16; 31.

^ф Быт. 15; 16. 4 Цар. 21; 11.

^х Быт. 37; 34.

^и 4 Цар. 9; 25.

^a 2 Лѣт. 18; 2 и др.

^б Втор. 4; 43.

^{*} Евр. измѣнѣ.

^в 4 Цар. 3; 7.

^г Гл. 18; 19.

^д 4 Цар. 3; 11.

^e Числ. 22; 38.

^ж Мат. 9; 36.

^з Иса. 6; 1. Дан. 7; 9.

^и Иов. 1; 6; 2; 1. Псал. 103;

20, 21. Дан. 7; 10. Зах.

1; 10. Мат. 18; 10. Евр.

^{1;}, 14.

ⁱ Сла. 9; 23. Иов. 12; 16.

^л Иез. 14; 9. 2 Сол. 2; 11.

^л Иез. 14; 9.

^л 2 Лѣт. 18; 23.